

Synspunkt — naar Udvalget fik samme Forslag at bestaet sig med, som forelaa i Fjor. Det ærede Medlem fortalte, at Indenrigsministeren havde ikke noget med Ol- og Brændevinsstaten at gøre. Det er meget vigtigt; men naar det ærede Medlem læser, hvad der staar i dette Lovforslag efter den Affattelse, som det fik i Landstinget, saa vil det ærede Medlem se, at Indenrigsministeren har heller ikke realiter befattet sig med Ol- og Brændevinsstatloven og Landstinget heller ikke. Der staar kun, at naar der ved Lov paalægges en forhøjet Ol- og Brændevinsstat, saa bliver af den samlede Sum Tilskudet at udrede. Under den Forudsætning, at en saadan Lov kommer i Stand, gaar Kommune- og Statsstilskud over til at udredes af Overstilskudet af denne Stat; men der staar ikke, at denne Lov ikke kan træde i Kraft, før en saadan Lov om Ol- og Brændevinsstat udfommer. Hvis det havde staaet, saa kunde det ærede Medlem sige, at man havde taget reel Stilling. Nu kan jeg henvise til, at Tilskudet foreslaas at skulle udredes saaledes, før saa vidt en saadan Lov gives. Jeg tror ikke at fejle, naar jeg siger, at det var mig, der i Fjor har nævnt det Tilskud, som det offentlige skulde yde, og ansat det til noget over 400,000 Kr., vel at mærke paa Grundlag af de Oplysninger, som forelaa den Gang, da dette Lovforslag kom frem. Jeg vil endvidere tillade mig at gøre opmærksom paa, at mig bekendt er der ikke noget Sted, hvor man har ydet Tilskud af Staten eller det offentlige til Sygekasser, skønt man har Sygekasser adskillige andre Steder. Det er altsaa noget nyt, man er inde paa: men man er kommen ind derpaa paa Grund af den Maade, hvorpaa Sygekassebevægelsen har vist sig at kunne vinde Fremgang her, fordi den frivillige Bevægelse var saa stor i Hovedstaden, Købstæder og paa Landet; at der var noget at bygge paa; derfor har man bygget derpaa. Man vil ikke for at komme Organisation af Sygekasserne til Hjælp tænke paa, at Staten eller Kommunen skal betale det hele, men man har bygget paa Principet: Hjælp til Selvhjælp. Det ærede Medlem spørger om, hvorledes det forholder sig efter § 7, naar et Medlem melder sig, om han da kan møde med Kommunens Garanti. Det Spørgsmaal kommer ikke til at foreligge. Naar en

Mand eller en Kvinde ellers har Afgang til Sygekasser efter de almindelige eller specielle Regler, saa kan Bedkommende melde sig ind; og der er ikke Spørgsmaal om at stille Garanti. Om Bedkommende skal hjælpes paa et senere Stadium, er et Spørgsmaal for sig; men jeg skal tillade mig at gøre det ærede Medlem opmærksomt paa, at denne Lov handler om Sygekasserne og Organisationen af disse, men handler ikke om den Hjælp, der skal ydes det enkelte Individ. Det Spørgsmaal om, hvorledes man skal støtte det enkelte Individ, hører ikke hjemme her, det hører ind under Fattigloven og de sig dertil sluttende Hjælpesforlag. Her gælder det om at støtte Sygekasserne som saadanne. Støtten til den enkelte skal ikke fremkomme her paa denne Maade. Det ærede Medlem udtalte sig om, hvad der skal gøres ved de Personer, som omtales i § 4. Det ærede Medlem udrømmede, at ved Sygekasseloven kunde man ikke sørge for disse Personer. Det kan jo være passende at sørge for dem paa anden Maade ved Stiftelser og Hospitaller, men der kan ikke være Tale om at have disse Personer her i Sygekasserne. Sygekasserne støtte sig jo nemlig paa, at de Individier, som gaa derind for at sikre sig i Sygdomstilfælde, have et saadant Helbred, at de overhovedet kunne være i Sygekasser, og man kan ikke forlange, at de skulde optage saadanne Personer, som her er Tale om. Naar det ærede Medlem ser hen til Sygekasseinstitutionen, saaledes som den har udviklet sig, og det er derpaa, vi skulle bygge, saa vil det ærede Medlem finde det rigtigt, at Sygekasserne have Bestemmelser, som udelukke disse Personer. Derfor kunne vi jo godt gøre noget for dem paa anden Maade.

Berg: Det er ikke faldet mig ind at rette nogen Berekjendelse mod den højtærede Indenrigsminister, fordi han har forelagt Lovforslaget i væsentlig den samme Skikkelse, hvori det blev vedtaget i Landstinget i Fjor, efter som Folketinget ikke vare kommet til at afgive noget Votum i denne Sag, fordi Indstillingerne fra Udvalget ikke var komne herind i Salen og vare blevne underkastede Forhandling. Det eneste, jeg mente, at den højtærede Minister kunde gøre paa egen Haand, var at slette Ol, og Brændevinsstaten, fordi Rigsdagen havde udtalt sig